
Публикуван на: 28-07-2006

Източник: EUobserver

Един призрак броди из Европа – този на недоволните ѝ граждани. Измина повече от една година, откакто гражданите на Франция и Холандия гласуваха “против” на референдумите за “Договор за създаването на Конституция на Европа”.

Лидерите и институциите на ЕС бавно се оправят от шока, но те продължават да се залъгват за причините и евентуалните разрешения на кризата в ЕС. Европа няма да започне да се движи напред, докато не предприеме действия за преодоляването на трайния дефицит в демокрацията. Много лидери в ЕС не успяват да разберат защо гласоподавателите отхвърлиха Конституцията. Те предпочитат да вярват, че гражданите са били недостатъчно информирани или са гласували “против” поради грешни причини. Макар и редица фактори да допринесоха за резултатите от референдумите, самото съдържание на Конституцията е централната причина.

Сред главните причини французите да гласуват против са нео-либералният икономически характер на Конституцията (40 %) и желанието за предоговаряне на по-добър договор (39 %), показват проучванията на IPSOS след референдума. Въпреки честите обвинения, че вътрешните фактори са определили изхода на гласуването, ясно е че много гласоподаватели са проучили Конституцията и не са харесали видяното.

Може би гражданите щяха да са по-склонни да одобрят Конституцията, ако бяха по-активно включени в създаването ѝ. Въпреки че събранието, което подготви текста на Конституцията бележи сериозен напредък в сравнение с предишни преговори, то нямаше нито легитимността, нито мандата на тяло, подготвящо Конституция: не бяха проведени избори за определяне на делегати и първоначално обявената цел бе просто да се ревизират договорите.

Докато представителите имаха възможност да участват в сравнително прозрачните дискусии на форума, всички решения бяха взети зад затворени врати от 15-те членове на Президиума.

Този вид псевдо-демокрация е типичен за европейската политика: Европейския Парламент е законодателно тяло, без правото на законодателна инициатива, а Комисията не се отчита директно нито пред Парламента, нито пред гласоподавателите. Нищо чудно, че тогава европейските граждани смятат, че гласът им не се чува (54 % срещу 36 % според последния Евробарометър) Изправени пред тези предизвикателства, повечето европейски лидери търсят да се справят със симптома (проблеми на ратификацията), а не със съмия проблем (дефицита на демокрация) По тази причина техните “решения” не работят: Белгийският премиер Верхофстад иска процеса на ратификация да продължи за да може Конституцията да бъде съживена от Декларация 30; Германският канцлер Меркел предложи французите и холандците да гласуват отново, този път

ЗАЩО ЕВРОПА СЕ НУЖДАЕ ОТ НОВО ДЕМОКРАТИЧНО СЪБРАНИЕ

символичен, необвързващ документ за "социалното измерение" на Европа; а австрийският канцлер Шусел предложи едновременно референдум на цялата територия на ЕС по съществуващия документ за да бъдат преодоляни несъгласните страни.

Всички тези предложения сякаш преследват ратификацията на договор, който вече е бил отхвърлен.

предложеният от Комисията "план Д" е близо до идентифицирането на реалния проблем, но замества дефицита на демократичност със "срив в комуникацията". Това води до грешното заключение, че Европа просто се нуждае да комуникира по-добре. Въпреки това Европа няма нужда да говори с гражданите си, тя трябва да ги овласти.

Най-добрият начин да се преодолее сегашната криза е връщане към чертожната дъска, този път с участието на гражданите и техните интереси. С други думи време е за ново демократично Събрание.

Ключовата разлика от предишната Конституция трябва да бъде демокрацията, която трябва да бъде включена във всяка стъпка по подготовката на текста. Този път членовете на конституционното събрание трябва да бъдат пряко избрани. Избори по толкова важен въпрос ще създадат често от интереса на гражданите и медиите, който досега липсва към делата на ЕС.

Заседанията на събранието трябва да са прозрачни и демократични, като решенията, а не само дебатите, трябва да се взимат публично. Освен това граждани и групи трябва да могат да правят директни предложения, вместо да могат да работят само чрез делегатите. Накрая редовно трябва да се получава мнението на гражданите и то да бъде взимано предвид от събранието.

Резултатът от работата на новото събрание също трябва да бъде открит и демократичен. Той трябва да предложи планове за бъдещето, които не е задължително да се ограничават само с нова "Конституция". Най-важното, резултатите трябва да са обект на едновременно референдум на цялата територия на ЕС.

Ако гражданите чувстват, че са част от процеса, те ще се идентифицират повече с работата на събранието и ще са по-склонни да приемат компромиси. Формулирайки планове си демократично, новото събрание за Конституцията ще успее да спечели подкрепата за предложенията си от гражданите на Европа.

Изследванията Евробарометър постоянно показват, че гражданите имат позитивен образ на Европа, но чувстват, че гласовете им не се чуват в ЕС. Крайно време е Европейския Съюз да започне да отговаря на очакванията на гражданите си. Ново събрание за създаването на нова Конституция, като описаното по-горе, ще бъде първата крачка към демократичното обновление на Европа.

Андрю Томпкинс